

der, at Contoen er bleven overfreden? Jeg vil tillade mig at tage et Exempel af det foreliggende Lovforslag, for at gjøre det tydeligere. Der findes f. Ex. i § 1 under B opført til Posternes Befordring over Land og de mindre Sundsteder en Sum af 6,536 Rbd. 73 $\frac{1}{2}$ s.; til denne Administrationsgreen er der paa Finantsloven opført en Sum af 150,000 Rbd. Denne Sum udgives paa alle Puncter i Landet til mangfoldige Smaadele, til Vogne og Heste og Alt, hvad der hører til for at Posterne kunne gaae deres regelmæssige Gang over Land og til Færgesarten over de mindre Sundsteder og saa fremdeles. De Priser, som herfor betales, ere en Følge af Accorder, som i Aarets Løb ere blevene sluttede med enkelte Personer om alle for Postvasenet nødvendige Rekviziter til at vedligeholde Postbefordringen. Naar man nu tænker sig den overordenlig complicerede Tilstand, hvori hele dette Maskineri befinder sig, saa vil man indrømme, at Postbestyrelsen aldrig med Sikkerhed, paa en Prøf, vil kunne sige, at den Sum, som hertil er begjert og bevilget i Finantsloven, vil være absolut tilstrækkelig, da f. Ex. en Forandring i Havrepriserne i Slutningen af Aaret godt kan bewirke Afvigelser derfra. Altsaa maa der nu forlanges et Tillæg af omtrent 6000 Rbd. til den Sum af 150,000 Rbd., saa er Spørgsmaalet dette: hvad opnaaes saa ved at give en saadan Tillægsbevilling? At Administrationens Ansvar bliver dækket? Nei! det opnaaes ikke herved, thi Administrationens Ansvar ligger her ikke i, at tilfældige Omstændigheder have bewirket, at den dertil bestemte Sum er blevet overfreden, men Administrationens Ansvar maa ligge i, at den overhovedet er gaaet frem paa en fornuftig og hensigtsmæssig Maade og har holdt sig det efterretteligt, som maa betragtes som Grundlaget for Bevillingen af de 150,000 Rbd., nemlig, at der er visse bestemte Postfordindelser, som skulle holdes igang paa en vis Maade og med visse Udgifter. Det er det, som der er bevilget. Udgifterne dertil flyde ligefrem heraf, med stadigt Hensyn til de Omstændigheder, som ere indtrufne i Aarets Løb. Det kunde jo nu hændes sig, at Bestyrelsen havde gjort Misgreb i den Henseende, at den havde afvejet fra en hensigtsmæssig eller for-

nuftig Bestyrelse, eller fra det, som den var bemyndiget til igjennem Finantsloven, men saa maatte det være tydeligt fremsat, at det var Grunden, hyarfor Contoen var overfreden. Derfom f. Ex. Postvasenet havde etableret nye Router, som havde medført en saadan betydelig forøget Befostning, som den ikke kan anses for at have været bemyndiget til igjennem Finantsloven, ja, da vilde der blive Spørgsmaal om en Tillægsbevilling, da har man at sige, at Bestyrelsen her har handlet rigtigt eller urigtigt, og da vil en saadan Tillægsbevilling være paa sin Plads. Men i nærværende Tilfælde er det ikke saa. Bestyrelsen har maatte overfride den bevilgede Sum, væsentlig paa Grund af, at de enkelte Poster have været mere benyttede, end man havde gjort Regning paa; man har maattet til Pakkeposterne benytte et større Antal Bivogne o. s. v. Derfor ere Udgifterne blevene større, og som Følge deraf ere Indtægterne ogsaa blevene større, men disse Indtægter opføres ikke her, derimod ere Udgifterne opførte paa dette Sted, og da Administrationen altsaa ikke skjønnes ved den forøgede Udgift at være gaaet udenfor det, som er bevilget igjennem Finantsloven, saa indseer Udvalget ikke, at der er nogen tilstrækkelig Grund til her at opføre en Sum som nærværende, og det indseer ikke, at Thingets Bevilling deraf kan have nogen som helst Betydning undtagen netop den, som Thinget ikke kan have nogen Mening om paa nærværende Tid, nemlig at Bestyrelsen er gaaet frem efter rigtige Grundfætninger, og har handlet paa en oconomisk og fornuftig Maade i det Hele taget. Det er altsaa et Spørgsmaal, som Statsrevisionen vil have at afgjøre, og altsaa maa der, naar der bliver Spørgsmaal om Regnskabets Decision, fra Statsrevisionen komme Forslag til Rigsdagen, om enten at lade Bestyrelsen dechargere i Anledning af disse 6,500 Rbd., som den har forbrugt mere end den burde, eller ogsaa kræves til Ansvar i saa Henseende, og da Afgjørelsen af dette Spørgsmaal fortiden ikke kan skee, saa foreslaaer Udvalget, at denne Post udgaaer. Af aldeles lignende Grunde foreslaaer det ogsaa, at den næste Post „Post og Færgesart mellem Kallundborg og Arhuus